

На 5 февруари имен ден имат

Агата, Добринка, Добрин

Поздравете именниците с картички от [ТУК](#)

Страдание на света мъченица Агатия

При царуването на злочестивия Деций, по времето, когато за управител на Сицилия бил поставен от него Кинтиан, по всички страни била изпратена безбожна заповед да бъдат избивани всички християни. По това време в град Панорм живеела една девица на име Агатия, дъщеря на благородни и богати родители, възпитана в християнско благочестие. Като чула за безбожната заповед на гонителите за избиване на християните, тя се възпламенила от ревност в Христа, своя Господ, на Когото станала невеста с чистотата на своето девство. Тя оставила любовта към отечеството си и смятайки за нищо своя знатен род и презирайки богатството, останало от родителите ѝ, и всичката слава на този свят, започнала да се готви за страдание за Христа. Игемонът Кинтиан, като чул за красотата, благородството и богатството на тази свята девица, се

разпалил от нечиста страст към нея и замислил да я склони към своята престъпна похот и заедно с това да завладее имението ѝ. Като узнал, че тя вярва в Христа, той веднага изпратил войници от град Катана в Панорм да доведат светицата на съд като християнка. Изпратените дошли при света Агатия и обещали с чест да я отведат при своя военачалник, ако тя даде дума да се поклони на техните богове.

Когато света Агатия пристигнала в град Катана, военачалникът заповядал да я настанят в дома на една богата жена на име Афродисия. Тя имала пет млади дъщери, на които той заповядал с помощта на ласкателства и различни удоволствия да обърнат ума на Агатия към плътска любов и да я убедят да пренесе жертва на боговете. Те - ту хвалежки и превъзнасяйки я и изказвайки много обещания, ту чрез заплахи се стараели да я склонят към изпълнение на волята на Кинтиан, но нямали никакъв успех: нито с думи, нито с дела не могли да я обърнат от Божествената любов към светската. Те я украсявали със скъпи дрехи, предлагали ѝ подаръци и различни скъпи ястия и угощения, устройвали представления и танци, със свирене на музиканти, и вършели пред очите ѝ всякакви безчинства и смехотворни неща.

Но тя, не желаейки даже да гледа всичко това, казвала:

- Нека ви бъде известно, че моят ум и помисъл са утвърдени на камък и не могат да бъдат отклонени от Христовата любов: вашите ласкателства са подобни на вятър, предлагането на светски радости не е нищо повече от дъжд; а заплахите ви са като реки, които, макар и да достигнат до моята къща, няма да успеят да я помръднат, защото тя стои на твърди основи, като на камък, Който е Христос, Сина на Живия Бог.

Говорейки така, тя обливала лицето си със сълзи: защото както еленът жадува за водни извори, така и тя се стремяла към страдание за своя Господ.

Афродисия, виждайки твърдостта и непоколебимостта на сърцето на Агатия, отишла при военачалника Кинтиан и му казала:

- По-лесно е да строшиш камък и да превърнеш желязото в олово, отколкото да убедиш и отвърнеш от Христа тази девица; самата аз и дъщерите ми дни и нощи прекарвахме само в това, да я увещаваме към единомислие с нас - ту с ласкателства и молби, ту със заплахи: слагах пред лицето ѝ огърлици и редки мъниста, скъпи дрехи, злато и скъпоценни камъни, давах ѝ в дар своите роби и ниви, но тя презира всичко това като праха, който тъпчем с краката си.

След това военачалникът заповядал да отведат Агатия в мрачна и смрадна тъмница; светицата отишла там като на пир и веселие, поверявайки себе си на своя Господ. На сутринта Кинтиан отново призовал света Агатия на съд и я попитал достатъчно ли е помислила за здравето си.

Света Агатия отговорила:

- Моето здраве е Христос.

Тогава разгневеният мъчител заповядал да закачат Агатия гола на дърво и да я бият. Когато биели светицата, мъчителят ѝ казал:

- Промени мислите си и се поклони на боговете, за да останеш жива.

Тя отговорила:

- С тези мъки ще придобия блаженство и ще се радвам в тях, както се радва онзи, който е придобил велики съкровища: тези временни мъки са полезни за мене. Както не събират пшеницата в житниците, без да я очистят от плевелите, така е невъзможно за душата ми да влезе в рая, ако преди това тялото не бъде изтерзано с мъки.

Военачалникът заповядал на слугите още по-силно да мъчат Агатия, след това им наредил да късат гърдите ѝ с железни клещи и да ги отрежат.

След това светицата била хвърлена в тъмница. В полунощ ѝ се явил свети апостол Петър, в образа на благолепен старец, носейки в ръцете си много лекарства за нея; пред него вървял прекрасен юноша с горяща свещ; светицата помислила, че е дошъл някой лекар. Апостолът ѝ казал:

- Нечестивият мъчител, макар и да те изтерза с рани, нямаше никакъв успех; напротив, ти го победи със своето мъжество; той заповяда не само да откъснат, но и да отрежат гърдите ти: за това душата му ще се мъчи вечно. Докато ти търпеше мъки, аз стоях и гледах, и размислих, че мога да изцеля гърдите ти, затова и съм дошъл тук.

Светата мъченица Агатия отговорила:

- Аз никога не съм употребявала какво лекарство за тялото си; мисля, че и сега не трябва да нарушавам този добър обичай, усвоен от младостта.

- Нали и аз съм християнин - казал старецът - и съм дошъл, надявайки се да те изцеля; затова не се срамувай от мене.

Светицата отговорила:

- Ти си мъж, а аз съм девица, как мога без срам да разголя тялото си пред тебе; по-добре да търпя болката от раните си, отколкото да пожелаая да се разголя пред очите на мъж. Благодаря ти, честни отче, че си дошъл тук с намерение да изцелиш язвите ми; но знай, че лекарствата от човешки ръце никога няма да се докоснат до тялото ми.

Старецът ѝ казал:

- Защо не желаеш да те излекувам?

Светицата отговорила:

- Аз имам моя Господ Иисус Христос, Който с едно движение изцелява всичко и с една дума повдига падналите; Той, ако пожелае, може да изцели мене, недостойната Своя рабиня.

Апостолът се зарадвал на толкова силната вяра на светата мъченица, и с усмивка ѝ казал:

- Той ме изпрати при тебе, девице, защото аз съм Негов апостол: погледни - ти си изцелена.

Като казал това, той станал невидим. Тогава света мъченица Агатия, като узнала кой е бил явилият се, благодарила на Бога и казала:

- Благодаря Ти, Господи мой, Иисусе Христе, че си си спомнил за мене и си изпратил Своя апостол да ме изцели.

Тя погледнала тялото си и видяла гърдите си цели и раните изцелени; и цяла нощ необикновена светлина осветявала тъмницата; изплашени, войниците се разбягали и оставили тъмницата незатворена. Другите затворници, които били там, казали на светицата:

- Ето, вратите са отворени, никой не пази: излез и бягай.

- Аз не искам да се лиша от мъченически венец - отговорила тя - и да навлека беда на стражите; имайки за помощник моя Господ Иисус Христос, Сина на Живия Бог, Който ме изцели, ще остана тук докрай, изповядвайки Го.

След като минали четири дни, на петия мъчителят отново седнал в съдилището, повикал при себе си света Агатия и казал:

- Докога ще се противиш на царската заповед? Принеси жертва на боговете, иначе ще бъдеш предадена на най-люта смърт.

Светицата отговорила:

- Суетни са думите ти и несправедлива е заповедта на твоя цар, която осквернява и самия въздух; кажи ми, окаяни и безумни, кой търси помощ от дърво и безчувствен камък? А аз принасям жертва хвала на Този, Който изцели гърдите ми и излекува тялото ми.

Мъчителят заповядал да открият гърдите ѝ и като ги видял цели и невредими както преди, попитал:

- Кой те изцели?

Мъченицата отговорила:

- Иисус Христос, Синът на Живия Бог.

Кинтиан възкликнал:

- Ти отново споменаваш Христос, за Когото не искам и да чувам!

И заповядал да посипят по земята нагорещени остри керемиди и да ги покрият с горещи въглени, да хвърлят светицата върху тях и да я горят и мъчат. Когато изпълнили това, изведнъж започнало земетресение не само близо до това място, но и в целия град; земята се разтворила и погълнала Вултей и приятеля му Теофил, по съвета на които Кинтиан извършвал тези мъчения. Всички граждани, изплашени от земетресението, бързо отишли в преторията при Кинтиан, викайки му да престане да измъчва невинната девица, заради която станало земетресението. Кинтиан, изплашен от земетресението и от народния гняв, заповядал да я отведат в тъмницата.

Там мъченицата издигнала ръце към небето и казала:

- Благодаря Ти, Господи, задето си ме удостоил да пострадам за Твоето свято име и премахвайки желанието ми за временния живот, си ми дал търпение. Чуй ме сега, Господи, и благоволи да оставя този свят и да премина в Твоята богата и велика милост.

Като се помолила така, тя предала духа си в Божиите ръце. Като узнали за това, гражданите побързали да дойдат, взели святото ѝ тяло и го носели с чест за погребение. Внезапно към тялото се приближил прекрасен юноша, който не бил познат на никого в града, а с него вървели до сто прекрасни деца. Изпращайки тялото на светата мъченица към мястото на погребението, той сложил в ковчега ѝ дъсчица, на която било написано:

- „Непорочен ум, доброволна жертва Богу и избавление на отечеството.“

Като сложил дъсчицата с надписа до главата на светата мъченица, той станал невидим; и всички разбрали, че това бил ангел Божий.

След това военачалникът Кинтиан със своите войници отишъл в град Панорм, за да вземе богатството на светата мъченица и да присвои нейното имение. По пътя трябвало да премине през една дълбока река. Той се качил на сала заедно с конете си и заплувал през реката. Конете внезапно се разярили срещу него, при което единият захапал лицето му и го обезобразил, а другият започнал да го рита, докато не го хвърлил в реката, в която той потънал, завършвайки злия си живот със зла смърт. Дълго търсили тялото му, но не го намерили: то погинало заедно с душата. След това нито един от царските управители не дръзнал да причинява обиди на родствениците на света Агатия. Славата ѝ се разпространила навсякъде и над мощите ѝ била построена църква; дрехата, която носела светицата, била положена на гроба ѝ, за да напомня за нейното смирение.

Година след смъртта на света мъченица Агатия планината Етна, около град Катана,

започнала да изригва огнена лава, която се изливала като буйна река, със силен шум, повличайки надолу разтопени като восък камъни. Жителите на Катана били обзети от голям страх, боейки се за гибелта на своя град. Тогава не само християните, но и неверните - всички се събрали в църквата на света мъченица Агатия, взели дрехата ѝ, застанали срещу огъня, насочил се към града, и с тази дреха, като с щит, се защитавали от пагубния и страшен пламък. Огънят, сякаш засрамен от дрехата на светата мъченица, угаснал. При вида на това чудо жителите много се радвали, възхвалявали Бога и величаели светата мъченица Агатия. Това чудо станало в петия ден на февруари, в който светата мъченица пострадала за Христа, своя Господ, на Когото слава во веки. Амин.